

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom 8. augusta 2011 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **P. Z.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júla 2011, sp. zn. 4 Ntc 5/2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **P. Z.** **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici na základe návrhu prokurátora krajskej prokuratúry z 15. júla 2011, sp. zn. 2 KPt 57/2011, uznesením z 15. júla 2011, sp. zn. 4 Ntc 5/2011, rozhodol o tom, že podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len „zákon o EZR“) berie zadržaného **P. Z.**, nar. **X.**, trvale bytom **H.**, aktuálne bytom **K.**, občana Slovenskej republiky do predbežnej väzby s tým, že táto mu začala plynúť 15. júla 2011 od 13.30 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil vyžiadaný **P. Z.** hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú neskôr aj písomne zdôvodnil, a to tak prostredníctvom svojho obhajcu ako aj vlastným písomným podaním (č. l. 18, 20 – 21, 35 spisu).

Upozornil pritom predovšetkým na tú skutočnosť, že zmyslom predbežnej väzby v zmysle § 15 ods. 1 zákona o EZR je zabezpečiť zadržanú osobu na účely ďalších úkonov (podobne § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.), čo však podľa jeho názoru v danom prípade nie je nutné. Je si vedomý toho, že ho v Českej republike v konaní vedenom pod sp. zn. 4 T 40/2007, odsúdili na 1 rok odňatia slobody, no žiadna výzva na nastúpenie jeho výkonu mu nebola doručená. Zároveň mu ale bol uložený aj trest vyhostenia na 5 rokov, ktorý

mu začal plynúť okamžite. V dôsledku toho nesmie teda od 16. augusta 2007 vstúpiť na územie Českej republiky bez toho, aby porušil zákon. Nikdy nemal v úmysle sa vyhýbať výkonu trestu odňatia slobody, avšak s ohľadom na vyššie uvedené ho chcel nastúpiť až po uplynutí doby vyhostenia. V súčasnej dobe sa zdržiava na adrese K., kde žije spolu so svojou družkou a jej synom a preberá tam aj zásielky. Má tiež vyživovaciu povinnosť voči maloletej dcére M. M., nar. X..

Ako zdôraznil ďalej, z dôvodov vyššie uvedených má za to, že jeho vzatie do väzby je neopodstatnené, pričom zároveň čestne vyhlasuje, že po uplynutí trestu vyhostenia na výkon trestu odňatia slobody do Českej republiky nastúpi.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Banskej Bystrici 2. augusta 2011 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o sťažnosti vyžiadaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť vyžiadanej osoby P. Z. **nie je dôvodná.**

Z predmetného spisu vyplýva, že 25. januára 2010 bol pod sp. zn. 4 T 40/2007 Okresným súdom v Olomouci, Česká republika, vydaný európsky zatýkací rozkaz na P. Z., štátneho občana Slovenskej republiky, a to za účelom jeho vydania na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu v Olomouci zo 16. mája 2007, sp. zn. 4 T 40/2007, právoplatným 16. augusta 2007, pre trestný čin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. Českej republiky a trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 156 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. Českej republiky.

Na základe vyššie citovaného európskeho zatýkacieho rozkazu bol P. Z. v súlade s ustanovením § 13 ods. 1 zákona o EZR zadržaný 15. júla 2011 o 13.30 hod. v K. príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Banská Bystrica – východ, pričom ešte v ten istý deň podal prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica na Krajský súd v Banskej Bystrici návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby. Na podklade tohto návrhu vydal potom predseda senátu uvedeného súdu po predchádzajúcom výsluchu vyššie menovaného napadnuté uznesenie.

Opatrením predsedu senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. júla 2011, sp. zn. 4 Ntc 5/2011, bol vyžiadanému P. Z. v danej veci za obhajcu ustanovený JUDr. Ing. B. P., PhD.

Podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR príslušníci Policajného zboru zadržia osobu, ktorej prítomnosť bola zistená na území Slovenskej republiky a na ktorú bol vydaný európsky zatýkací rozkaz alebo vyhotovený záznam podľa § 3 písm. l/ a jej zadržaniu nebráni prekážka podľa § 12. Príslušníci Policajného zboru oboznámia zadržanú osobu s dôvodmi jej zadržania a poučia ju o práve zvoliť si obhajcu a o práve na tlmočníka. O zadržaní osoby informujú bezodkladne prokurátora príslušného podľa § 11 ods. 1. Prokurátor o zadržaní vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky informuje bezodkladne justičný orgán štátu pôvodu.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o EZR je na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam; záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi informáciu útvaru INTERPOL.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR je **účelom predbežnej väzby** zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR sudca krajského súdu rozhodne do 48 hodín od odovzdania zadržanej osoby o návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca v uvedenej lehote zadržanú osobu nevezme do predbežnej väzby, prepustí ju na slobodu.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR je na konanie podľa odseku 1 príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR v konaní o európskom zatýkacom rozkaze musí mať vyžiadaná osoba obhajcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia po preskúmaní predloženého spisového materiálu dospel k takému záveru, že krajský súd rozhodol správne a v súlade so zákonom, keď vzal vyžiadaného P. Z. do predbežnej väzby. I on považuje totiž v danom prípade takýto postup za opodstatnený.

Čo sa týka potom odôvodnenia napadnutého uznesenia, tak toto považuje taktiež za správne, a preto sa naň v zásade v podrobnostiach odvoláva. Zároveň však považuje za potrebné dodať i to, že námietky vyžiadaného týkajúce sa mu údajne nedoručenej výzvy na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody zo strany Českej republiky, ako aj ním uvádzaná vyživovacia povinnosť voči maloletej dcére sú z pohľadu rozhodovania o predbežnej väzbe irelevantné.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 8. augusta 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová